

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6972/2542

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลาโจทก์ นาย ฉ้วน ภักธรชนม์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ มาตรา 118 ทวิ, ป.วิ.อ. มาตรา 158, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 118, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 มาตรา 23, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 มาตรา 25, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 118 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดตามพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117 ต้องระวางโทษปรับตามมาตรา 118 โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราน้ำไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าร้อยบาท แต่ไม่เกินตารางเมตรละหนึ่งหมื่นบาทจำเลยปลูกสร้างอาคารเป็นสะพานทางเดินและทำเป็นศาลาท่าน้ำล่องลำเข้าไปเหนือน้ำในน้ำ ของทะเลสาบเป็นเนื้อที่ 143.32 ตารางเมตร การที่ศาลาล่องลำโทษปรับจำเลย 214,980 บาท เมื่อลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 แล้งคงปรับ 107,490 บาทเป็นการปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ตารางเมตรละ 1,500 บาท นับว่าเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งรูปคดีแล้ว พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ มาตรา 118 ทวิ ที่แก้ไขแล้วเป็นการกำหนดวิธีการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าเท่านั้นไม่ใช่บทบัญญัติซึ่งเป็นองค์ประกอบของความผิดตามฟ้อง ดังนั้น แม้ฟ้องของโจทก์มิได้บรรยายว่าเจ้าท่ามีคำสั่งให้จำเลยรื้อถอนหรือแก้ไขสิ่งปลูกสร้างแล้ว แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งก็เป็นฟ้องที่สมบูรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 158(5) แล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยปลูกสร้างอาคารเป็นสะพานทางเดินและทำเป็นศาลาท่าน้ำล่องลำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ ของทะเลสาบสงขลา อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยทำเป็นร้านอาหารชื่อร้านชมจันทร์ คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 143.32 ตารางเมตร ทั้งนี้โดยจำเลยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117, 118 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 มาตรา 23 และ 25 และให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากทะเลสาบสงขลาจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117 วรรคหนึ่ง, 118 ปรับ 214,980 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เห็นสมควรลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงปรับ 107,490 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 แต่ (หากไม่ชำระค่าปรับ ให้กักขังแทนค่าปรับ) ไม่เกินกำหนด 2 ปี ให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากทะเลสาบสงขลาด้วยจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา

ของจำเลยประการแรกว่าควรลดโทษปรับให้จำเลยหรือไม่ เห็นว่า จำเลยปลูกสร้างอาคารเป็นสะพานทางเดินและทำเป็นศาลาทำนํ้าล่งล้าเข้าไปเหนือนํ้า ในนํ้า ของทะเลสาบสงขลาเป็นเนื้อที่ 143.32 ตารางเมตร ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในนํ้าไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117 และต้องระวางโทษตามมาตรา 118 ซึ่งบัญญัติว่า "ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 117 ต้องระวางปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าร้อยบาท แต่ไม่เกินตารางเมตรละหนึ่งหมื่นบาท" ดังนั้น ที่ศาลล่างทั้งสองใช้ดุลพินิจลงโทษปรับ 214,980 บาท และเมื่อลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้วคงปรับ 107,490 บาท เป็นการปรับโดยคำนวณตามพื้นที่เพียงตารางเมตรละ 1,500 บาท จึงนับว่าเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งรูปคดีแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า ฟ้องโจทก์เป็นคำฟ้องที่ไม่สมบูรณ์เพราะโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่า เจ้าทําได้มีคำสั่งเป็นหนังสือให้จำเลยดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขสิ่งปลูกสร้างให้ถูกต้องแต่จำเลยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวตามมาตรา 118 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในนํ้าไทย พ.ศ. 2456 แม้จำเลยให้การสารภาพก็ไม่อาจลงโทษปรับและมีคำสั่งให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปตามฟ้องได้ นั้นพิเคราะห์แล้ว พระราชบัญญัติการเดินเรือในนํ้าไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 118 ทวิ ที่แก้ไขแล้วเป็นการกำหนดวิธีการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าทําเท่านั้น ไม่ใช่บทบัญญัติซึ่งเป็นองค์ประกอบของความผิดตามฟ้อง ดังนั้น แม้ฟ้องของโจทก์จะมีได้บรรยายว่าเจ้าทําได้มีคำสั่งให้จำเลยรื้อถอนหรือแก้ไขสิ่งปลูกสร้างแล้ว แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ก็เป็นฟ้องที่สมบูรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158(5) แล้วเมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลย่อมมีอำนาจลงโทษจำเลยและสั่งให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากทะเลสาบสงขลาได้ ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วิเทพ ศิริพากย์ · สุทิน ปัทมราชวิเชียร · ศิริชัย สวัสดิ์มงคล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6972/2542>